

Asian Research Association

INDIAN JOURNAL OF MULTILINGUAL RESEARCH AND DEVELOPMENT

Patrons in Kuruntokai

குறுந்தொகையில் புரவலர்கள்

P. Sasireha ^a, T. Bhuvaneshwari ^{b, *}, K. Nivetha ^{a, c}, G. Elizabethrani ^d, R. Nallamuthu ^e

^a Department of Tamil, Cauvery College for Women (Autonomous), Tiruchirappalli-620028, Tamil Nadu, India.

^b Department of Tamil, A.P.C. Mahalakshmi College for Women, (Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University), Thoothukudi-628002, Tamil Nadu, India.

^c Department of Tamil, Bharathiyar Arts & Science College for Women, Deviyakurichi-636112, Tamil Nadu, India.

^d Department of Tamil, Holy Cross College (Autonomous), Tiruchirappalli-620002, Tamil Nadu, India.

^e Department of Tamil, St. Joseph's College (Autonomous), Tiruchirappalli-620002, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: tbuwaneshwari@apcmcollege.ac.in

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2231>

Received: 08-06-2022; Revised: 23-07-2021; Accepted: 28-07-2022; Published: 09-08-2022

Abstract: In ancient Tamil Nadu, countless literatures emerged in the world of Tamil literature due to the patronage of poets who knew the depths of the sea like Tamil Literature. A country's greatest wealth is its literature. Sangam literature is the best wealth we have in that respect. Poets had political knowledge along with literary knowledge. They became ministers and lifelong friends of the patrons who supported them. The patrons, seeing the poets, cheered like a child who has seen its mother. Many of the patrons in Kuruntokai literature have been celebrated by poets through their songs. Their bravery, excellence, military strength, fighting skills, the city they lived in, and historical references are also featured in the songs. This research paper has explained the pride of such patrons who have been established in this way.

Keywords: Kuruntokai, Sangam literature, Patrons, Poets

Language: Tamil

முன்னுரை

தொன்னலம் வாய்ந்த இத்தமிழகத்தை மன்னர்களும், வள்ளல்களும், சிற்றரசர்களான குறுநில மன்னர்களும் ஆண்டு வந்துள்ளனர். அவர்கள் பைந்தமிழின் சுவை கண்ட புரவலர்களாய் விளங்கியுள்ளனர். கடைச்சங்க காலத்தில் தோன்றிய தொகைநூற்களில் ஒன்றான குறுந்தொகை இலக்கியம் நானூறு அகவற்பாக்களால் இயற்றப்பெற்ற நூலாகும் (Sathasivam, 2021). உரிப்பொருள்களால் சிறப்பாக பாடப்பட்ட இலக்கியத்தில் புரவலர்கள் பலரை புலவர்கள் புகழ்ந்து தம் பாடல்களில் பாடியுள்ளனர். இஃது பிற்கால சங்க இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாக அமையும்.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

குறுந்தொகை இலக்கியத்தில், புரவலர்கள் ஆதரித்ததால் புலவர்களின் கவித்திறன் உலகறியும் நிலை உருவானது என்ற நோக்கில் புலவர்களின் கவித்திறன், தனித்தன்மை, புரவலர்களின் சிறப்புகள், நாட்டுவளங்களையும் இவ்விலக்கியத்தின் வாயிலாக விளக்குவதே ஆய்வின் நோக்கமாகும். பாராட்டுமுறை திறனாய்வு மற்றும் மதிப்பீட்டு முறை திறனாய்வு வாயிலாக இவ்ஆய்வு கட்டுரை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்

நான்கடி முதல் எட்டடி வரை பாடப்பட்ட இந்நூலில் வருணனைகள் குறைந்தும், உணர்வு மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன. பொருளுக்கேற்ற பொருத்தமான உவமைகள் கொண்டு உணர்ச்சிகளை சிறந்த முறையில் சித்திரித்துக் காட்டுபவை குறுந்தொகைப் பாடல்களாகும். குறுந்தொகைப் பாடல்களில் சோழன் கரிகால் வளவன், குட்டுவன், திண்தோர் பொறையன், பசும்பூட்டாண்டியன் போன்ற பேரரசர்கள், பாரி, ஓரி, நள்ளி, அருமன், கோசர், நந்தன், எழினி, அதியமான் அஞ்சி, மலையன், அழிசி, சிற்றரசர்கள், மள்ளர்கள் குறித்த செய்தி பாடல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறுந்தொகை இலக்கியத்தை தொகுத்தளித்த பூரிக்கோ என்ற புலவரும் அரசுகடும்பத்தை சேர்ந்தவராக இருக்கலாம் என்று என்ற நூலில் எடுத்தியம்பியுள்ளார் (Swami Sithamaranar, 1986). பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கைச் சிறப்பையும், சில சரித்திரக் குறிப்புகளையும் தெரிந்து கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் துணைசெய்யும் என்பார் (Swami Sithamaranar, 1986).

அரசியல் வாழ்வின் உபகாரிகள்

அரசர்கள் செங்கோல் செலுத்தும் இயல்பினராகவும், புலவர்களின் மனங்கோனாது அவர்களின் திறமைக்கேற்ற பரிசிலை நல்கியும், வரவேற்று விருந்தளிப்பதிலும் வல்லவர்களாக விளங்கினர். மன்னர்களின் பெருவெற்றிக்கும் புலவர்கள் உறுதுணையாக இருந்தனர்.

குறுந்தொகை இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள புரவலர்களின் விபரம்

வ.எண்	மன்னர்கள்	சிறப்பு
1	அகுதை	வீரர்களோடு வீரபானம் செய்த மகிழ்ந்து வாழ்பவர். தன்பால் பாடிவரும் அகவல் மகளிருக்குப் பிடியை பரிசில் தருபவன்
2	அஞ்சி	குறைவின்றி ஈபவன். யானை, தேர் முதலிய படைகளை உடையவன். போர் செய்வதில் சிறந்தவன்.
3	அதிகள்	பசும்பூட்டாண்டியனது படைக்குத் தலைவன். நடுவுநிலைமையோடு போர் செய்தவன். கொங்கரோடு வாகைப் பறந்தலைப் போர் செய்தவன்.
4	அருமன்	ஆதியருமன் என்று கூறப்படுவன் மூதூரில் வாழ்ந்தவன்
5	அழிசி	சேந்தன் எனும் மன்னனின் தந்தை. ஆர்க்காடென்னும் ஊரை உடையவன் வீரபானத்தை செய்து விலங்கினங்களை வேட்டையாடும் தன்மையை உடைய வீரவாள் பலருக்குத் தலைவன். யானைப் படைகளை உடையவன்
6	ஆய்	பொதியில் மலைக்குத் தலைவன். கழலுந்தொடியை அணிந்திருப்பவன்.
7	எவ்வி	இசைவல்லார்களைப் பாதுகாக்கும் இயல்புடையவன். வேளிகளில் ஒருவன். பாணர்களுக்குப் பொற்புவைப் பரிசிலாக வழங்கியவன்.
8	எழினி	கடைஏழு வள்ளல்களில் ஒருவன். பகைவர் கொண்டு சென்ற தன் பசு நிரையை மீட்டவன்.
9	ஓரி	வள்ளல்களின் ஒருவன். பல இலக்குகளை ஒரே சமயத்தில் ஊடுருவித் துளைக்கும் வல்வில்லையும், திண்ணியத்தேரையும் உடையவன் கொல்லிமலையின் தலைவன்.
10	கட்டி	வல்வேற்கட்டியென்று பாராட்டப்படுபவன்
11	குட்டுவன்	மேற்கடற்கரையின் மாந்தை எனும் நகரத்தினன்

12	கொங்கர்	பசும்புட் பாண்டினுக்குப் பகைவர் வாகைப் பறந்தலையில் அதிகனை வென்றவன்.
13	கோசர்	நாலூர்கோசர் என்று வழங்கப்படுபவர்.
14	சேந்தன்	அழிசியின் மைந்தன் ஏந்துக் கோட்டியானை சேந்தன் என்று பரணராற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன்.
15	தொண்டையார்	தொண்டை நாட்டுக்குரியவர். கல்லாடனார் இவரை பாராட்டுகின்றார். தேர், யானைப் படைகளை உடையவர்.
16	நள்ளி	காக்கைப் பாடினியார், நச்செள்ளையார் என்ற பெண்பாற்புலவரார் பாராட்டப்படுகின்றான்.
17	நன்னன்	இவனது காவல்மரமாகிய மாவினை கோசர் என்பார் வெட்டிவிட்டு ஊர்புகுந்தனர்.
18	பசும்பூட்டாண்டியன்	அதிகமானைத் தன் படைத்தலைவனாகப் பெற்றவன். கொங்கர்களுக்கு பகைவன்
19	பாரி	கடைஏழு வள்ளல்களில் ஒருவன். பறம்புமலையின் தலைவன்.
20	பூழியர்	பூமி நாட்டினர். வெள்ளாட்டுத் தொகுதிகளை உடையவர்.
21	பொறையன்	பரணாற் பாடப்பெறுபவன். குடகடற்கரையில் உள்ள தொண்டி எனும் பட்டணத்திற்கு உரியவன்.
22	மலையன்	மலையமான் திருமுடிக்காரி எனும் இவ்வள்ளல் கபிலரால் பாடப்பட்டவன். முள்ளூர் கானகத்துக்கு தலைவன்.
23	வடுகர்	ஒரு சாதியினர்.கஞ்சங்குல்லையைத் தொடுத்து கண்ணியாக அணிபவர்.
24	விச்சிக்கோ	விச்சியர் எனும் குலத்தில் பிறந்தவன் வில்கெழு தானையை உடையவன்
25	வேளிர்	கீழ்க்கடற்கரையதாகிய குன்றாரென்னும் ஊரினன்

சங்க காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்த இவர்களில் பதினெண்மர் குறுந்தொகை இலக்கியப் பாடல்வரிகள் வாயிலாக அக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்ததாக அறியப்படுகின்றனர்.

குறுந்தொகையில் பாடப்பட்டுள்ள வள்ளல்கள்(புரவலர்கள்)

கோசர்கள்

குறுந்தொகையில் ஒளவையார் இயற்றிய செவிலித்தாய் கூற்றினில், அழகிய வீரக்கழலையும், செம்மையாகிய இலையையுடைய, வெள்ளில வேலையுடைய தலைவனோடு பலவாகிய தொக்க வளைகளால் பூண்ட முன்கைகளை உடைய நின்மகள் செய்த நட்பானது, மிகப்பழைய ஆலமரத்தின்கண் உள்ள பொதுவிடத்தில் தங்குதலைக்கொண்டு தோன்றிய நான்கு ஊரிலுள்ள கோசரது நன்மையை உடைய மொழி உண்மையாவது போல முரசு முழங்கவும் உண்மை ஆகியது என்ற பாடல்வரிகளில் கோசர் என்னும் புரவலர்கள் பழையதோர் ஆலமரத்தடியில் சபைக்கூடிப் பல அரசியல் காரியங்களை ஆராய்ந்தனர். இவர்கள் வன்கட் சூழ்ச்சியும், பொய்யாத வாய்மொழியையும் உடையவர்கள். நன்னன் எனும் அரசற்பாற் பகையை உடையவர் என்ற செய்தியும் புலப்படுகின்றது.

“பறைப்படப் பணில மார்ப்ப விறைகொள்பு

தொன்மூ தாலத்துப் பொதியிற் தோன்றிய

நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி போல”

(Swaminathar, 1984)

நன்னனின் சிறப்பு

படுமரத்து மோசிக்கீரனார் இயற்றிய தலைவிகூற்றில் தலைவரது வரவை அறிவித்தலின் பொருட்டு, வெள்ளி கொம்பையுடைய யானைகள், சோணையாற்றில் துறைந்து விளையாடமு; பொன்மிக்க பாடலிபுத்திர நகரத்தை ஆளும் நந்தனின் அருளைப் பெறுவாயாக என்ற பாடற்பொருளில் நந்தனின் செல்வசெழிப்பு புலப்படுகின்றது.

“நீகண் டனையோ கண்டார்க்கேட் டனையோ

ஒன்று தெளிய நசையின மொழிமோ

வெண்கோட் டியானை சோணை படியும்”

பல மன்னர்களை வென்று வேளிர்குல சிற்றரசனான நன்னன், உதியன், வேண்மான் என்ற பெயர்களில் குறுந்தொகையின் பல பாடல்களில் பாடப்பட்டுள்ளனர் (Swaminathar, 1984). பாலைப்பாடிய பெருங்கடுங்கோ நன்னன் ஏழில் மாலைக்குரியவன். (குறுந்.138) கொடுமைக்கு எல்லைக்காட்ட வேண்டுமானால் பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்(குறுந்.292) என்றும், பரணர் பாடியுள்ளார்.

“மண்ணிய சென்ற வொண்ணுத லரிவை

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல”

என்ற பாடல் வரிகளில் நன்னனின் வீரச்சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும் விதத்தில் மதிப்பீட்டு முறை திறனாய்வு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது (Swaminathar, 1984).

எழினியின் வீரம்

ஓளவையார் இயற்றிய பரத்தைக் கூற்றினில், வெவ்விய போரில் பகைவரை நடுநிலையுண்டாகும்படி வஞ்சியாது எதிர்நின்று கொல்லும் பல வேற்படையையுடைய எழினி என்னும் உபகாரியினது போர் முனையிடத்தேயுள்ள பசுக்களின் பெரிய கூட்டத்தைப் போல என்ற பாடல் வரிகளில் எழினி என்னும் வள்ளலின் சிறப்பு இடம்பெற்றுள்ளது

“கூந்த லாம்பன் முழுநெறி யடைச்சிப்

நுகம்படக் கடக்கும் பலவே லெழினி

முனையான் பெருநிரை போல”

(Swaminathar, 1984)

பொறையனின் சிறப்பு

கொல்லிமலையின் தலைவனான சேரன்பொறையனின் சிறப்பினை குறுந்தொகையின் 89,128வது பாடல்களில் பரணர், பெரிய அணிகலத்தையுடைய சேரனுக்குரிய அச்சந்தருதல் மிக்க கொல்லிமலையிலுள்ள கரிய கண்களையுடைய தெய்வம் என்ற பாடற்பொருளில் விளக்கியுள்ளார்.

அகுதை மன்னனின் பரிவில் பிறப்பு

பரணர் இயற்றிய தோழி கூற்றினில், அகுதை மன்னனிடம் வெள்ளிய முனையையுடைய சிறிய சேலைக்கொண்ட அகவன் மகளிர் பெற்ற மடப்பம் பொருந்திய பிடியாகிய பரிசில் என்ற பாடற்பொருளில் அகுதையின் பரிசில் திறம் புலப்பட்டுள்ளது (Swaminathar, 1984). இங்கு பாராட்டுமுறை திறனாய்வாக புலவன் மன்னனை பாராட்டி மகிழ்கின்றான்.

அழிசியின் நகரச்சிறப்பு

பரணர் இயற்றிய தோழி கூற்றினில்,

“நிரைய வெளர்வா ளிளையர் பெருமகள்

அழிசி யார்க்கா டன்னவிவள்”

இளைய வீரர்களுடைய தலைவனாகிய அழிசியின் ஆர்க்காடு எனும் நகரம் என்ற பாடலில் அவனது வீரமும் வெளிப்பட்டுள்ளது (Swaminathar, 1984).

“வில்கெழு தானை விச்சியர் பெருமான்

வேந்தரொடு பொருத ஞான்றைப் பாணர்” (Swaminathar, 1984)

எவ்வியின் சிறப்பு

யாழ்ப்பாணர்களுக்கு பெரும்பரிசு வழங்கிப் போற்றும் எவ்வி வேளாளர் குறித்து மிழலைக் கூற்றத்து தலைவன். பாணர்க்கு பொற்பு வழங்கும் மரபு உண்டு. எவ்வியின் இறப்பில் யாழ்ப்பாணர் தலை பொற்புச் சூடாத வறுத்தலை ஆயினர் என்பார் பரணர். குறுந்தொகையின் நான்கு பாடல்களில் எவ்வியின் சிறப்பு பாடப்பட்டுள்ளது. (120, 128, 165,199)

“எவ்வி இழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர்

பூவில் வறுந்தலை போலப் புல்லென்” (Swaminathar, 1984)

கடைஏழு வள்ளல்களில் நால்வர்

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி

ஒளவையார் இயற்றிய தலைவி கூற்றினில்,

“கடும் பகட் டியானை நெடுந்தே ரஞ்சி

கொன்முனை யிரவூர்ப் போல”

விரைந்த செலவையுடைய ஆண்யானையினையும், உயர்ந்த தேர்களையும் உடைய அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்னும் உபகாரியினது அச்சத்தைச் செய்யும் போர்க்களம் என்ற பாடற்பொருளில் அதிகனின் வீரம் புலப்பட்டுள்ளது (Swaminathar, 1984; Swaminathar, 1989). பரணர் இயற்றிய தோழி கூற்றினில்,

“கூகைக் கோழி வாகைப் பறந்தலைப்

பசும்பூட் பாண்டியன் வினவ லதிகள்”

வாகையென்னுமிடத்துள்ள போர்க்களத்தில், பசிய பூணையனிந்த பாண்டியனது ஏவலிலே வல்ல அதிகன் என்ற பொருளில் அதிகன் குறுநில மன்னன் என்பதும் புலப்பட்டுள்ளது (Swaminathar, 1984).

ஓரியின் நாட்டுவளம்

கபிலர் இயற்றிய தலைவன் கூற்றினில்,

“கடுங்கண் வேழத்து கோடுநெடுந் துண்ணும்

வல்வில் லோரி கொல்லிக் குடவரைப்

பாவையின் மடவந் தனளே”

தறுகண்மையையுடைய யானையினது கொம்பை விற்று அவ்விலையால் வரும் உணவை உண்ணுதற்கிடமாகிய வலிய வில்லையுடைய ஓரியினது கொல்லிமலை என்பதில் ஓரியின் நாட்டுவளம் புலப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகையின் 199வது பாடலிலும் ஓரியின் சிறப்பு வெளிப்பட்டுள்ளது (Swaminathar, 1984; Nagarajan, 2004).

பாரியின் கொடைத்திறம்

மிளைக்கந்தன் இயற்றிய தோழி கூற்றினில், பாரியென்னும் வள்ளலுடைய பறம்பென்னும் மலையிடத்துள்ள தை மாதத்திற் குளிர்ந்தவனாகிய குளிர்ச்சியையுடைய தெளிந்த நீர் என்ற பொருளில் பாரியின் இயற்கை வளம் புலப்பட்டுள்ளது.

“வேம்பின் பைங்க யென் றோழி தரினே

தேம்பூங் கட்டி யென்றணி ரினியே

பாரிபறம்பிற் பனிச்சனைத் தெண்ணீர்”

(Swaminathar, 1984)

மலையமான் திருமுடிக்காரி

கபிலர் இயற்றிய தோழி கூற்றினில்,

“படுகிளி கடுகஞ் சேறு மடுபோர்

எஃகு விளங்கு தடக்கை மலையன் கானத்

தார நாறு மார்பினை

வாரற்க தில்ல வருகுவள் யாயே”

பகைவரைக் கொல்லும் போர்க்குரிய வேற்படை விளங்குகின்ற பெரிய கைகளையுடைய மலையனது முள்ளூர்க் கானகம் என்ற பாடலில் மலையமான் திருமுடிக்காரியின் வள்ளல்தன்மை, படைச்சிறப்பு வெளிப்பட்டுள்ளது (Swaminathar, 1984).

நள்ளியின் வள்ளல்திறம்

காக்ககைப் பாடினியார் இயற்றிய,

“திண்தேர் நள்ளி கானந் தண்டர்

பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி”

என்ற பாடலில் திண்ணிய தேரையுடைய நள்ளி என்னும் உபகாரினியினது காடு என்ற பொருளில் நள்ளி என்னும் வள்ளல் குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது (Swaminathar, 1984).

முடிவுரை

குறுந்தொகை பாடல்கள் சங்ககால வாழ்வியல் முறையினை பிரதிபலிப்பதாக அமைவதோடு, அவற்றின் சிறப்பினை உணர்ந்து செயல்படவும் வலியுறுத்துகிறது. புலவர்களை ஆதரிக்கும் புரவலர்களின் பெயர்கள் 16 பாடல்களில் வெளிப்பட்டுள்ளதையும், வள்ளல்களின் சிறப்புகளையும் குறுந்தொகை இலக்கியம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. இதுபோன்று சங்க இலக்கியங்களில் காணலாகும் புரவலர்களின் பெருமைகள் போற்றுதற்குரியது.

References

Nagarajan, V., (2004) Kurunthokai, (3rd ed) New Century Book House (P) Ltd, Chennai, India.

Sathasivam, R., (2021) Soil and Traditions in Kurunthagai, International Research Journal of Tamil, 3(4), 167-172.

<https://doi.org/10.34256/irjt21420>

Swami Sithamaranar, (1986) Etthhogaium Thamizhar Panpadum, Chennai literary Center, Chennai, India.

Swaminathar, U.V., (1989) Kurunthogai Moolamum Uraiyum, Annamalai University, Chennai, India.

Swaminathar, U.V.SA., (1984) Kurunthogai Moolamum Uraium, U.V.SA Library, Chennai, India.

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Authors 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

P. Sasirekha, T. Bhuvaneshwari, K. Nivetha, G. Elizabethrani, R. Nallamuthu, Patrons in Kuruntokai, Indian Journal of Multilingual Research and Development, Vol 3, Iss 3 (2022) 1-7. DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2231>

